

Feixes de la Vall

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Zona de la Vall
Emplaçament Feixes a sobre el mas la Vall, pista Urb. Subirana a Casanova de la Vall. 08505. Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.86851
Longitud: 2.1423
UTM Est (X): 428821
UTM Nord (Y): 4635533

Classificació

Número de fitxa 08129-96
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00026

Fitxes associades:

[Casanova de la Vall](#)

[La Vall](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dv., 20/10/2006 - 02:00

Descripció

Murs d'una sola cara vista disposats en filades sobre el mas la Vall. Es tracta d'estructures de petites dimensions situades en vessant i aterrant terrenys poc aptes per la pràctica agrícola. El sistema constructiu respon a la construcció cega amb una sola cara vista i construïda a partir de grans carreus, de pedra local, més o menys treballats i disposats formant filades regulars. Actualment, aquests espais es trobem abandonats i en desús, situats en una pendent força pronunciada i actuant com a mur de contenció d'una peça de terra de conreu en forma de terrassa, construïda amb marges de pedra seca i situada en una vessant muntanyenca.

Història

Les pràctiques agrícoles al municipi de Muntanyola es concentren a les zones més planeres del municipi, espais de conreu que es dediquen bàsicament als productes de secà, i en aquest cas emprant el sistema de feixes. Aquest tipus d'explotació respon a una manca de terreny fèrtil i a una economia autàrquica i d'abast particular. En el municipi també es documenten illes, o espais de conreu, situats prop dels cursos dels rius o torrents i que es regien per les inundacions periòdiques, sobretot a la zona de la riera de Muntanyola. El conreu més documentat des de l'Edat Mitjana fins a finals del XIX, és el de conreu de la vinya i l'olivera. La fabricació i producció massiva d'oli i vi es pot emmarcar dins del creixement econòmic i augment demogràfic dels segles XVIII i XIX, evidenciat en tot el territori català. Aquest creixement ja arrencava del segle XVI, quan després dels greus danys causats per la pesta i la guerra contra Joan II s'inicià una progressiva recuperació. Una data important fou la de 1599, quan un privilegi reial autoritzà l'exportació de vi de collita pròpia. Aquesta cessió va marcar l'inici d'un important impuls econòmic que va girar entorn del conreu de la vinya i de l'obertura de nous mercats per aquests productes. L'augment de la viticultura farà que es redueixin les terres destinades al conreu de cereals, i que es cultivin espais fins aleshores considerats erms, canviant de forma significativa el model d'explotació tradicional. Així doncs, el segle XVIII és considerat com el segle del gran impuls comercial, i sobretot la primera meitat destacà per l'esplendor agrari, i el ja anomenat increment demogràfic. Però al segle XIX la crisi ocasionada per la fil·loxera i la consolidació de la industrialització farà que molts d'aquests conreus es deixin de cultivar i s'abandonin de forma definitiva. La vinya apareix, doncs, lligada a les terres marginals i menys productives i als petits propietaris, en un marc fonamentalment familiar.

